

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3388/15

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון

העותר: פלוני

נגד

המשיבים: 1. בית הדין הרבני הגדול בירושלים
2. בית הדין הרבני האזורי בפתח תקוה
3. פלוני

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: כ' בחשון התשע"ו (02.11.2015)

בשם העותר: עו"ד מיכאל וייס; עו"ד יגאל וייס
בשם היועמ"ש לשיפוט רבני: עו"ד יצחק שמואל רוזנטל
בשם המשיבה 3: עו"ד פרופ' אביעד הכהן; עו"ד אהרן בניסטי

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

אנו דנים בתיק בהסכמה כאילו ניתן צו על תנאי. הטענה העיקרית בעתירה היא כי בית הדין הרבני בשתי דרגותיו, ברוננו בענייני הרכוש בין הצדדים, לא פעל על פי המחויב בדין וכפסיקה, בכך ש"אכף פשרה" שלא ניתנה לה הסכמה, ופסק באופן שאינו עולה בקנה אחד עם הלכת בבלי (בג"ץ 1000/92 בבלי נ' בית הדין הרבני הגדול, פ"ד מח(2) 221 (1994)) והצורך לנהוג בענייני רכוש לפי הדין הכללי. המשיב וכן היוע"ן המשפטי לשיפוט הרבני סבורים כי גם אם לא נאמר מפורשות שהתוצאה באה לפי הדין הכללי, ניתן לפרש זאת בהתאם לאחת הדעות בכית הדין האזורי, אשר אומצה בכית הדין הרבני הגדול.

סבורים אנו כי בסופו של יום נפלה שגגה מלפני בית הדין הרבני בשתי דרגותיו. בכגון דא – חלוקת רכוש – יש לילך בדרך המלך שכבר נוהגים בה בתי הדין מכבר, קרי, על פי הדין הכללי. מבלי לפגוע באפשרות – נדירה – לפסוק הלכתית בפשרה בהיעדר הסכמה, וכמובן מבלי לפגוע בהלכה ככלל, הדברים הללו ברורים ומחוזרים ולא מהיום.

הצענו איפוא לצדדים וקיבלנו הסכמתם, כי התיק יוחזר לבית הדין הרבני האזורי, שכבר קיים בו ישיבות שונות, שישוב וכריע (וראוי שיקבל ייעוץ מתאים מן היועץ המשפטי לשיפוט רבני) לפי הדין הכללי. נטעים, כי איננו מביעים כל דעה בעניין לגופו שבמחלוקת הצדדים. חזקה על בית הדין שבהכריעו ינהג בפתיחות דעת ועל פי ההנחיה כאן וייעוץ שיקבל.

העתירה מתקבלת והצו המוחלט הניתן הוא כאמור מעלה. איננו עושים צו להוצאות, ובית הדין יכריע בהן לפי תוצאות ההליך בפניו ולפי הצורך.

ניתן היום, כ' בחשוון התשע"ו (2.11.2015).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה